

Tám Lòng... Vàng Mã

Du Uyên

Ai ra tòa cũng tìm mọi cách bao biện cho cái sai của mình hoặc nêu ra lý do vì sao tòa nên giảm án cho bản thân... Người thường phạm lỗi, viện mấy cái có vụng về, ta nghe (lén) đã thấy xấu hổ giùm. Vậy mà, những người từng ngồi ghế cao, tay cầm quyền lực, lại tự tin đứng trước vành móng ngựa vì tội tham nhũng, nhận hối lộ, cậy quyền bỏ túi riêng... mà kể lể muôn ngàn lý do rất là sáng tạo, họ không hề đỏ mặt, lâu lâu có đỏ mặt vì... khóc.

Chỉ khi người dân rao miễn phí, mới chính xác là miễn phí – Nguồn: Facebook

Kịch bản mà các quan chức “ngã ngựa” hay dùng giải thích vì sao nhận tiền tham nhũng, hối lộ... khi đứng trước tòa như được “biên tập” trước, đều na ná nhau:

- có người thì “**bị ép buộc**”,
- người khác ngây thơ “**đâu biết đó là hối lộ**”,
- chỉ là “**trót sơ suất**” nhận vài vali quà chớ không biết bên trong là tiền, có người thì ngây thơ tưởng là quà, hoặc họ đưa nhiều tôi lấy bấy nhiêu chứ không biết gì...

Còn xài tiền tham nhũng, hối lộ... ra sao ư?

Có người thì không dám xài, có người đưa vợ/chồng giữ và “vi diệu” hơn hết là đem tất cả số tiền tham nhũng, hối lộ đó đi từ thiện hết rồi (Không biết lúc họ nói lý do đó, có tượng tượng kim quang tỏa ra tứ phía từ bản thân không?).

Tóm lại, ý các vị là: **không chủ động nhận người ta dúi vào tay thì cầm** – không có tội. Nhận rồi đem rồi cất hoặc không trực tiếp xài – không có tội. Nhận rồi, xài thử một chút coi tiền có thiệt hay không,

còn bao nhiêu thì đem cho từ thiện (không ai có thể kiểm chứng) – thì vô tội. Giữa rừng già, tôi có... tôi gì đâu!

Vài ví dụ cho có tính xác thực:

- Từ miền cao nguyên Lâm Đồng, có ông Vũ Chí Hữu (cựu giám đốc Chi nhánh Văn phòng Đăng ký đất đai huyện Bảo Lâm, đã bị tuyên phạt 42 tháng tù về tội nhận hối lộ vào 2024). Ông nhận 120 triệu VND từ người dân để giúp tách thửa đất (trái phép). Nhưng nhận tiền xong, thấy tiền ít quá hoặc nhận ra khả năng mình khiêm tốn quá, không làm được giao kèo. Ông Hữu không trả tiền lại cho người ta, và lý do ông đưa ra là “khoảng 10 ngày sau, đã đem hết số tiền 120 triệu VND đưa cho trụ trì một ngôi chùa ở huyện Đạ Huoai để đóng góp xây 3 căn nhà tình thương”. Cây phước này mà *nở hoa thì của anh là gốc, của tôi (ông Hữu) là ngọn*, sao anh không (chờ) hưởng mà thừa tôi?
- Đại gia” Nguyễn Văn Hậu (Hậu Pháo) – Chủ tịch Hội đồng quản trị Tập đoàn Phúc Sơn, người đã hối lộ nhiều cựu lãnh đạo tỉnh hơn 132 tỷ VND để thao túng các gói thầu xây dựng từ Bắc vào Nam gây thiệt hại cho nhà nước hơn 1,100 tỷ VND. Hậu cũng là người khiến nhiều cán bộ cấp cao phải đổi chỗ ngủ từ nhà vào nhà đá. Trong đó, có hai quan chức được tôi nhắc trong bài viết này:
 - Đầu tiên là cựu Giám đốc sở Giao thông kiêm chủ tịch tỉnh Quảng Ngãi – ông Đặng Văn Minh, người bị cáo buộc là trung gian nhận 22.6 tỷ VND và 240,000 USD từ Hậu “Pháo”, từng khen “Hậu là người có tâm rất tốt”. Ông Minh khai rằng, trong phần tiền nhận hối lộ của mình, ông dùng 960 triệu VND xây 8 nhà tình nghĩa.
 - Kế tiếp là “chị một ngón” Hoàng Thị Thúy Lan (cựu Bí thư Tỉnh ủy Vĩnh Phúc). Không phải chị Lan có một ngón tay mà có câu chuyện vào một buổi sáng tháng 3-2021, “Hậu pháo” được triệu tập đến tư dinh của bà Lan. Tại đây, bà Lan giơ ngón trở bàn tay phải và nói với Hậu: “Chị có việc, chuẩn bị ngay cho chị 1 triệu đô la Mỹ.” Không hợp đồng, không giấy tờ, chỉ một cử chỉ nhẹ nhàng, “Hậu pháo” lập tức truyền cấp dưới chuẩn bị 1 triệu USD tiền mặt và đem đến nhà bà Lan trong chiều cùng ngày. “Thân” cỡ đó, mà trong ngày xét xử thứ hai vụ án xảy ra tại Tập

đoàn Phúc Sơn, khi được hỏi về số tiền nhận hối lộ từ Hậu “pháo”, bà Hoàng Thị Thúy Lan khẳng định bản thân chỉ nhận 3 lần, tổng 25 tỷ VND và 1 triệu USD. Lời khai này khác hoàn toàn với lời khai của Hậu, rằng đã đưa cho bà Lan 4 lần, tổng 40 tỷ VND và 1 triệu USD. Khi tòa hỏi nhận số tiền đó từ ông Hậu để làm gì, bà Lan trả lời “Trong quá trình làm việc cũng có những việc gia đình cũng có việc dùng số tiền đó... Thực sự bị cáo cũng dùng tiền đó để làm từ thiện, giúp đỡ người nghèo, hỗ trợ cán bộ cấp dưới đặc biệt các trường hợp bị ung thư, bị cáo cũng hỗ trợ công trình dân sinh địa phương.”

Bị cáo Vũ Chí Hữu khi bị bắt vào tháng 7-2023 – Nguồn: L.A/tuoitre.vn

Dầu chính ông Hữu, bà Lan là người tiếp tay cho “Hậu Pháo” phân lô bán nền, đẩy giá đất cao ngất, cướp đi cơ hội của người nghèo để rồi giờ đây lại mang họ ra làm lá chắn trước mũi tên công lý. Tài sản, đất đai, đô-la, kim cương... mà người ta tìm được tại nhà ông/bà có phải cũng được mua bằng “lòng tốt” ấy không?

- Ở phiên tòa của một đại án khác, khi được quyền nói lời sau cùng, bị cáo Trần Văn Hiệp (cựu Chủ tịch tỉnh Lâm Đồng) đã bật khóc nức nở. Ông nhận hối lộ hơn 4.2 tỷ VND từ đại gia bất động sản Nguyễn Cao Trí, liên quan đến dự án Đại Ninh. Trước vành móng ngựa, ông Hiệp nói rằng không sử dụng số tiền nhận hối lộ vào việc riêng “mua bất cứ thứ gì có giá trị”, mà: “Bị cáo đã dùng hết số tiền ấy đi làm từ thiện, công tác xã hội”. Ông bảo đó là “bước trượt ngã cuối đời”, từng từ chối 3 lần, thậm chí khuyên ông Trí mang tiền đi giúp từ thiện.

Bị cáo Đặng Văn Minh – Nguồn: tienphong.vn

Không phải quan chức nào ra tòa cũng viện có “từ thiện, nhưng mô-típ này lặp lại đủ nhiều để khiến người ta nhũn mảy, đôi khi nó thay đổi một chút:

- Như trong đại án “*chuyến bay giải cứu*” mùa dịch Cúm Tà COVID-19, ông Tô Anh Dũng (cựu Thứ trưởng Ngoại giao VN) người nhận hơn 21.5 tỷ VND tiền hối lộ để cấp phép các chuyến bay cũng khai: “*Tôi không nghĩ lúc ấy mình sai, chỉ nghĩ là tạo điều kiện cho doanh nghiệp.*” Một câu nói có thể dạy trong lớp học về “cách hợp pháp hóa tội lỗi bằng lòng tốt tưởng tượng.”
- Hay trong các tình tiết giảm nhẹ được tòa ghi nhận cho bà **Trương Mỹ Lan** – người khiến cả nền kinh tế rung chuyển với vụ Vạn Thịnh Phát – Ngân hàng SCB – cũng là “*có nhiều thành tích trong hoạt động từ thiện, phòng chống COVID-19...*” Than ôi... Họ đứng trước vành móng ngựa, đối diện với số tiền thuế mồ hôi của dân, với những dự án khổng lồ thua lỗ, mà lại buông lời: “*hãy giảm tội cho tôi vì tôi dùng tiền hối lộ ấy đi làm từ thiện.*” Nghe mà mắc cỡ (hoặc mắc mửa).

“Chị một ngón” Hoàng Thị Thúy Lan – Nguồn: Gia Hân/tuoitre.vn

Chuyện họ có làm từ thiện hay không thì chẳng là con ốc hay cây đình gì trong việc họ tham nhũng, ăn hối lộ cả! Quan trọng là ***các vụ án tham nhũng ở Việt Nam đa số là đại án, thường đi kèm với các dự án công quy mô lớn, nơi lợi ích nhóm len lỏi – những dự án khổng lồ được bơm hàng ngàn tỷ đồng*** từ Ngân khố Quốc gia. Quan chức bỏ túi 10 đồng, nhưng cái giá đất nước phải trả là 1,000 đồng thua lỗ – kèm theo là các dự án hạ tầng chậm tiến độ hay đội vốn, tệ hơn nữa là phẩm chất kém gây hậu quả là mạng người, là những công trình mục rỗng từ bên trong từ khi chưa khai trương. Cái lý lẽ “*tôi nhận tiền nhưng đem đi giúp người nghèo*” nghe mà xấu hổ thay. Tiền đó không phải của họ, mà là

phần cơm, phần thuốc, phần học phí... của hàng triệu người dân. Và rồi, sau khi ăn no, họ khẽ lau miệng, nói rằng “*Tuy tớ cướp của người nghèo để chia cho người nhà, nhưng tớ cũng trích một phần (rất nhỏ) đi bố thí cho người nghèo khác.*” Có những tấm lòng vàng sáng đến chói mắt được đúc bằng tiền thuế và nước mắt dân lành.

DU